

[Vilhelm Rasmussen.]

Hvorledes skal han ellers kunne være Skoledirektionens pædagogiske Vejleder? Hertil kan jeg føje, at dette Tings første Næstformand, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, i 1910, da Tilsynsspørgsmaalet var paa Tale, udtalte, at det efter hans Mening vilde være højst uheldigt, hvis Amtsskolekonsulenten kun maatte komme, naar han blev kaldt af Læreren, fordi der var noget galt paa Færde i Skolen. Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, og det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen er fuldkommen forkert indstillet i dette Spørgsmaal.

Der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa er blevet berørt af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, og som jeg synes han ogsaa saa forkert paa. Han tog til Orde for, at den længere Tid, som det bl. a. er Lovforslagets Hensigt at skaffe i Skolen, skal bruges til mere Træning. Nej, det er ikke det tvangsmæssige, som disse Frihedstalere nu ønsker at sige saa meget om, som det er særlig magtpaaliggende at faa yderligere frem i Skolen, det er det frivillige, spontane, interessebetonede Arbejde fra Barnets Side, vi skal have noget mere Tid til, saa bliver man dygtigere ogsaa til at læse, regne og skrive. Det er den store Ulykke i den almindelige Opdragelse, at man tror, man ved Tvang og Træning kan gøre Børnene dygtige. Nej, gør det interessant, saa vil de selv nok træne sig, og saa kommer der noget ud af det. Det vilde efter min Mening i øvrigt være et overmaade stort Fremskridt, hvis vi kunde faa det indført, der er tænkt paa ved dette Lovforslag, en Overbygning af Skolen med det 8de Skoleaar og i en fornuftig Form, i Tilknytning til Livets Krav. Jeg vil derfor, da jeg ikke kan tale længere, udtale det Haab, at det maa lykkes i Udvalget at nærme os saadan til hverandre, at den højtærede Minister kan faa en god Lov gennemført.

Arnth Jensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der meldte sig som en varm Beundrer af Friheden, at jeg fik rigtignok Indtrykket af, at det var kun, naar Friheden passede ham. Saadan var det ogsaa med Onkel Mads i Erik Bøghs Vise; han var ogsaa en Ven af Frihed, naar den passede ham. For det ærede Medlem talte her om, at netop Tvangsbestemmelsen fra 1814 kunde vi takke for det Oplysningsstandpunkt, vi har naaet. Hvor ved det ærede Medlem det fra? Det er muligt, at hvis man ikke havde haft denne Tvangsbestemmelse, havde det private Initiativ kunnet skabe en Skoleord-

ning her i Landet, som var langt bedre end den, vi har.

Det ærede Medlem siger, at jeg ikke kender Tilsynsloven, og fører i Marken det ærede Medlem Hr. Vanggaards Udtalelser i 1910. Det ærede Medlem maa forstaa, at vi ikke skal gaa tilbage og se paa, hvad 1910 siger, men vi skal se paa, hvad 1933 siger. Kender jeg ikke Tilsynsloven, saa vil jeg sige til det ærede Medlem og ogsaa til den højtærede Minister, at saa har den tidligere Undervisningsminister slet ikke kendt den, for den tidligere Undervisningsminister har staaet her paa denne Talerstol og givet den Betragtning, som jeg fremførte, Tilslutning.

Naar den højtærede Undervisningsminister nu siger, at den Bemyndigelse, der nu er givet, er givet ud fra fuldkommen saglige og rigtige Synspunkter, saa vil jeg sige til den højtærede Minister: Ja, men den er ikke givet under de Forudsætninger, hvorunder Loven blev til. Hvis den tidligere Undervisningsminister eller Ministeriets Repræsentanter har været til Stede ved det Møde og ved, hvad Ministeren har sagt her, og ved, hvilke Forudsætninger Loven er givet under, saa kan jeg ikke stemple det anderledes, end at det er politisk Plattenlageri, der er præsteret fra Undervisningsministeriets Side. (*Afbrydelse:* Hov, hov!). Det kan ikke stemples mildere, naar en Minister fra Folketingets Talerstol har givet Tilslutning til, hvad en Ordfører paa sit Partis Vegne har fremført angaaende Forstaaelse af Loven.

Jeg takker den højtærede Undervisningsminister for, at han dog i Dag sagde, at det, man fra en enkelt Amtsskoleleders Side har udtalt om Visitationsretten, er ikke heldigt. Jeg vilde gerne have, at Ministeren herfra skulde sige, at det ikke er lovligt, for jeg tror ikke, at Ministeren selv ved nok saa mange Fortolkninger af Loven kan faa det betragtet saaledes. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister: Hvad agter Ministeriet at gøre med Hensyn til det Cirkulære, der er udsendt af denne Skoledirektion, nu da Ministeriet har faaet Kendskab derom?

I øvrigt vil jeg gerne takke Ministeren for den Maade, hvorpaa han ellers svarede paa Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag. Ministeren sagde, at et Hovedpunkt er, at der skal skabes Adgang til at give Børn til det 14de Aar betydelig flere Timer, og samtidig udtalte han, at der overalt i Landet blandt Forældrene er stigende Interesse for dette Spørgsmaal. Hvis det er det, der er Hovedpunktet for